

Forma f^{iv} per reductionem primam vel secundam vltierius deprimi nequit.

274. Quando forma ternaria habetur, cuius coëfficiens primus, atque formae adiunctae tertius, quantum fieri potest per methodos praecedentes sunt depresso: methodus sequens reductio-
nem vltiorem suppeditat.

Adhibendo signa eadem vt in art. 272, et
ponendo $\alpha = 1$, $\alpha' = 0$, $\epsilon = 1$, $\alpha'' = 0$, $\epsilon'' = 0$, $\gamma'' = 1$, i. e. adhibendo substitutionem

$$\begin{matrix} 1, \epsilon, \gamma \\ 0, 1, \gamma' \\ 0, 0, 1 \end{matrix}$$

erit $m = a$, $m' = a' + 2b''\epsilon + a''\epsilon$, $m'' = a'' + 2b\gamma' + 2b'\gamma + a\gamma + 2b''\gamma\gamma' + a'\gamma'\gamma$, $n = b + a'\gamma' + b'\epsilon + b''(\gamma + \epsilon\gamma')$ + $a''\gamma$, $n' = b' + a\gamma + b''\gamma'$, $n'' = b'' + a''$; praeterea $M'' = A''$, $N = B - A''\gamma'$, $N' = B' - N\epsilon - A''\gamma$. Per talem itaque substitutionem coëfficientes a , A'' , qui per reductiones praecedentes diminuti sunt, non mutantur; quamobrem negotium in eo versatur, vt per idoneam determinationem ipsorum ϵ , γ , γ' depressiones in coëfficientibus reliquis obtineantur. Ad hunc finem obseruamus primo, si fuerit $A'' = 0$, supponi posse, esse etiam $a = 0$; si enim a non = 0, reductio prima adhuc semel applicabilis foret, quum cuius formae binariae determinantis 0 aequiualeat forma talis $(0, 0, h)$, siue cuius terminus primus = 0 (V. art. 215). Prorsus simili ratione supponere licet,

esse etiam $A'' = 0$, si fuerit $a = 0$, ita ut vel neuter numerorum a, A'' sit 0 vel utque.

In casu priori manifestum est, ipsos $\epsilon, \gamma, \gamma'$ ita determinari posse, ut sine respectu signi n'', N, N' resp. non sint maiores quam $\frac{1}{2}a, \frac{1}{2}A'', \frac{1}{2}A'''$. Ita in exemplo primo art. praec. transibit forma postrema $(\begin{smallmatrix} 1, & 257, & 2 \\ 1, & 0, & 16 \end{smallmatrix})$, cui adiuncta est $(\begin{smallmatrix} -513, & -2, & -1 \\ 1, & -16, & 32 \end{smallmatrix})$, per substitutionem

$$\begin{array}{r} 1, -16, 16 \\ 0, 1, -1 \\ 0, 0, 1 \end{array}$$

in hanc $(\begin{smallmatrix} 1, & 1, & 1 \\ 0, & 0, & 0 \end{smallmatrix}) \dots f^{\text{IV}}$, cui adiuncta est $(\begin{smallmatrix} -1, & -1, & -1 \\ 0, & 0, & 0 \end{smallmatrix})$.

In casu posteriori, ubi $a = A'' = 0$, adeoque etiam $b'' = 0$, erit $m = 0$, $m' = a', m'' = a'' + 2by' + 2b'\gamma + a'\gamma'\gamma'$, $n = b + a'\gamma' + b'\epsilon$, $n' = b'$, $n'' = 0$. Erit itaque $D = -a'b'b' = -m'n'n'$; perspicieturque facile, ϵ et γ' ita determinari posse, ut n fiat aequalis residuo absolute minimo ipsius b secundum modulum qui est divisor communis maximus ipsorum a', b' , i. e. ut n fiat non maior quam semissis huius divisoris sine respectu signi, adeoque $n = 0$, quoties a', b' inter se sunt primi. Ipsi ϵ, γ' in hunc modum determinatis, valor ipsius γ ita accipi poterit, ut m'' non sit maior quam b' sine respectu signi; hoc quidem impossibile esset

quando $b' = 0$; tunc vero foret $D = 0$, quem casum exclusimus. Ita fit pro forma postrema in ex. 2 art. praec. $n = -2 - \epsilon + 2\gamma'$, vnde statuendo $\epsilon = -2$, $\gamma' = 0$, fit $n = 0$, porro $m'' = 2 - 2\gamma$, et ponendo $\gamma = 1$, $m'' = 0$. Habemus itaque substitutionem

$$\begin{matrix} 1, & -2, & 1 \\ 0, & 1, & 0 \\ 0, & 0, & 1 \end{matrix}$$

per quam forma illa transit in $(\begin{smallmatrix} 0, & 2, & 0 \\ 0, & -1, & 0 \end{smallmatrix}) \dots f^v$.

275. Si habetur series formarum ternariorum aequivalentium f, f', f'', f''' , etc., atque transformationes cuiusuis harum formarum in sequentem: ex transformationibus formae f in f' , formaeque f' in f'' per art. 270 deducitur transformatio formae f in f'' ; ex hac atque transf. formae f'' in f''' sequitur transf. formae f in f''' etc., manifestoque hoc pacto transformatio formae f in quamcunque aliam seriei inueniri poterit. Et quum ex transformatione formae f in quamcunque aliam aequivalentem g deduci possit transformatio formae g in f (S'' ex S artt. 268, 269), hoc modo erui poterit transformatio cuiuslibet formae seriei f', f'' etc. in primam f . — Ita pro formis exempli primi art. praec. inueniuntur substitutiones

$$\begin{array}{r|l} 13, & 4, & 0 \\ 6, & 2, & -7 \\ \hline -9, & -3, & 11 \end{array} \quad \begin{array}{r|l} 13, & 188, & -4 \\ 6, & 87, & -2 \\ \hline -9, & -9, & -130 \end{array} \quad \begin{array}{r|l} 13, & -20, & 16 \\ 6, & -9, & 7 \\ \hline -9, & -14, & -11 \end{array}$$